

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป

ที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ

A Study of the Students' Learning Achievement in General Management Program by Self-Direct Learning Method on Seminar in Management Problems Subject.

นงลักษณ์ เพิ่มชาติ¹ เสรี เพิ่มชาติ²

¹สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี

²สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี

e-mail: paunluck@gmail.com, drseri6@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ ที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และลงทะเบียนเรียนในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ รหัส GM 6401 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง แบบทดสอบหลังเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษา และแนวการสอนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ รหัส GM 6401 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษสาขาวิชาการจัดการทั่วไปที่เรียนในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ทุกคนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษสาขาวิชาการจัดการทั่วไปที่เรียนในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษสาขาวิชาการจัดการทั่วไปมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง วิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the Learning Achievement of Student in General Management Program 2) to compare the learning achievement of student between high level of self-directed students and low level of self-directed students and 3) to study the satisfactions of student in General Management studying on Seminar in Management Problems Subject.

The research design was Experimental Research. The samples was drawn from students in General Management, studying Bachelor's degree in weekend program in Muban Chombueng Rajabhat University, registered course on Seminar in Management Problems Subject (GM 6401) in 2nd Semester, academic year 2012, totally 32 students. The tools for collecting data of this research were as follows: Self-Direct Learning's Characteristic Evaluation Form, Post-Test Results on Seminar in Management, Learning Achievement Record Form, Students Satisfaction Measurement Form, and the Course Syllabus on Seminar in Management Problems Subject (GM6401). To analyze the comparison Learning Achievement between high level of self-directed students and low level self-directed students, as well as the study of student's learning satisfactions on Seminar in Management Problems Subject. The statistics used for analyzing data were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation and T-test.

The findings were as follows:

- 1. Every student studying on Seminar in Management Problems Subject by Self-Direct Learning method had adequate score for the subject's minimum criteria.*
- 2. There is a difference between Learning Achievement of high level of self-directed students and low level self-directed students on Seminar in Management Problems Subject by Self-Direct Learning method at the 0.05 significance level.*
- 3. Students in General Management had high level of satisfaction with studying on Seminar in Management Problems Subject by Self-Direct Learning method.*

Keyword: Self-Direct Learning, Seminar in Management Problems Subject, Learning Achievement.

1. บทนำ

วิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ รหัส GM 6401 เป็นรายวิชาบังคับของหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการจัดการโดยใช้แนวความคิดการแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีความสามารถและทักษะในการปฏิบัติการจัดสัมมนาได้อย่างเป็นระบบ และมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เช่น มีการวางแผนที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความตั้งใจ มีความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีม มีความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นต้น การจัดการเรียนรู้จึงต้องมีการออกแบบระบบการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้บรรลุ

ได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ให้มากที่สุด ทั้งนี้ก็เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาดังกล่าวที่เป็นอยู่ยังไม่เอื้อที่จะพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ทั้งหมด และส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่ไม่ค่อยสนใจในการเรียน ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่นิยมแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น ประกอบกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยังคงเน้นการถ่ายทอดเนื้อหา มากกว่าการให้เรียนรู้จากสภาพจริง ไม่นำให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ขาดโอกาสแสดงความคิดเห็น และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง แนวความคิดของการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เพราะการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความต้องการและความสนใจ เพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนการสอน [1] ซึ่งมีความเหมาะสมกับวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ ของหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่จะพิจารณาเลือกรายวิชาที่สอดคล้องความต้องการของผู้เรียนและสภาพสังคมเป็นสำคัญ

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีความคิดที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องการรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเห็นว่ามีความเหมาะสม การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจึงควรเริ่มจากผู้เรียนที่ต้องการวิเคราะห์ความต้องการของคนที่จะเรียนรู้อันสิ่งที่น่าสนใจ เพื่อนำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย วางแผนการเรียนรู้ของตนตามลำดับขั้นตอน รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ และสามารถประเมินตนเองได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โนวส์ (Knowles) [2] ได้กล่าวว่าเป็นลักษณะของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้คิดริเริ่มวินิจฉัยความต้องการการเรียนรู้ของตน ระบุวัตถุประสงค์ กำหนดแผนการเรียนรู้ รวมทั้งประเมินผลการเรียนรู้นั้นด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือไม่ก็ได้ การเรียนรู้ด้วยตนเองยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งมีบรรยากาศของผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการวางแผนการเรียนรู้ของตน ลงมือปฏิบัติเพื่อการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ของตน ผู้สอนจะมีบทบาทช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และช่วยออกแบบทรัพยากรการเรียนรู้ต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ ที่มุ่งฝึกนักศึกษาให้ได้เรียนรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติควบคู่ไปด้วยกัน โดยให้นักศึกษาเป็นผู้ได้วางแผน ดำเนินการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมโครงการ และการประเมินผลด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชานี้ รวมถึงประโยชน์ในระยะยาวอันเกิดแก่นักศึกษาในการนำกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ไปปรับใช้ในการทำงาน สามารถนำกระบวนการที่ได้ในวิชาสัมมนาไปใช้ในชีวิตประจำวันในโอกาสต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปที่เรียนในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ ของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ

1.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

1.2 สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำแตกต่างกัน

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบวิจัยศึกษารายกรณีวัดครั้งเดียว (One-shot Case Study) [3] โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ ที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และลงทะเบียนเรียนในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ รหัส GM 6401 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง โดยมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ดังนี้

2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คณะผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองของสรรรัชต์ ห่อไพศาล [4] ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นตัวเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 48 ข้อ จำแนกตามลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง 8 ด้านของกุกลิเอลมีโน (Guglielmino) [5] ได้แก่ การเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ การมีมโนทัศน์ของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ การมีความคิดริเริ่มและมีอิสระในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ความรักในการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ การมองอนาคตในแง่ดี และความสามารถในการใช้ทักษะการศึกษาและทักษะการแก้ปัญหา หากคุณภาพโดยการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ -Coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

2) แบบทดสอบหลังเรียน คณะผู้วิจัยได้สร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดมุ่งหมายการเรียนรู้วิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ เป็นแบบทดสอบประเภทเลือกตอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนคือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน หากคุณภาพโดยการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และวิเคราะห์ค่าดัชนีความยากง่าย ($p = 0.31-0.77$) ค่าอำนาจจำแนก ($r = 0.25-0.72$) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยสูตร KR-20 เท่ากับ 0.84

3) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สำหรับจัดเก็บคะแนนของนักศึกษาในระหว่างภาคเรียนและหลังการเรียน เป็นแบบบันทึกที่คณะผู้วิจัยนำมาจากระบบฐานข้อมูลเพื่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

4) แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ทราบถึงความรู้สึกของ

นักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ มีลักษณะเป็นตัวเลือกตอบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ จำแนกเป็น 2 ด้านคือ ด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียนการสอน หากคุณภาพโดยการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ -Coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แนวการสอนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ รหัส GM 6401 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบให้เรียนรู้ด้วยการนำตนเอง รวมถึงข้อกำหนดในการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาจากคำอธิบายรายวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ (Seminar in Management Problems) รหัส GM 6401 จากเอกสารหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และวิเคราะห์ร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป เพื่อวางแผน กำหนดขอบเขต และแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแนวการสอนจะประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้คือ บทนำ คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและการประเมินผล เอกสารอ้างอิง ข้อตกลงในการเรียน หากคุณภาพโดยการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ

2.3 การดำเนินการทดลอง

2.3.1 ขั้นตอนเตรียมการ โดยตรวจสอบข้อมูลของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.3.2 ขั้นตอนการทดลอง รวมระยะเวลา 16 สัปดาห์ โดยสัปดาห์แรก ให้การปฐมนิเทศ บรรยายสรุปเนื้อหาคุณลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง จากนั้นให้ทำแบบประเมินคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อจัดแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูง กับกลุ่มที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ โดยไม่แจ้งผลการประเมินให้ทราบ ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการ

สอนที่ได้ร่วมวางแผนกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์ เป็นเวลา 14 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 2-15) พร้อมกับเก็บรวบรวมและบันทึกคะแนนระหว่างภาคเรียนของนักศึกษาไว้เป็นรายบุคคล และทำแบบทดสอบหลังเรียนในสัปดาห์สุดท้าย นำคะแนนที่ได้ไปรวมกับคะแนนระหว่างภาคเรียนรวมเป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ รหัส GM 6401 พร้อมทั้งทำแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

2.3.3 ขึ้นสรุปและวิเคราะห์ผล โดยนำผลคะแนนรวมมาวิเคราะห์เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ และวิเคราะห์ผลระดับความพึงพอใจของนักศึกษา และสรุปเป็นผลการวิจัยต่อไป

3. ผลการวิจัย

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง แสดงดังตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง พบว่า นักศึกษาที่เรียนในวิชานี้ทุกคนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-85 คะแนน และมีผลการเรียนอยู่ในระดับ A จำนวน 1 คน ระดับ B⁺ จำนวน 6 คน ระดับ B จำนวน 6 คน ระดับ C⁺ จำนวน 6 คน ระดับ C จำนวน 8 คน ระดับ D⁺ จำนวน 2 คน และระดับ D จำนวน 3 คน และเมื่อพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม

นักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 62-85 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 71.25 คะแนน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ มีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-76 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 62.93 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งชั้นเรียนเท่ากับ 67.09 คะแนน

ตารางที่ 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

กลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูง			กลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ		
เลขที่	คะแนน	ผลการเรียน	เลขที่	คะแนน	ผลการเรียน
3	62	C	6	50	D
14	64	C	17	60	C
32	76	B ⁺	24	64	C
8	76	B ⁺	4	50	D
19	67	C ⁺	15	61	C
26	71	B	5	71	B ⁺
27	64	C	16	57	D ⁺
30	71	B	23	69	C ⁺
1	78	B ⁺	11	76	B ⁺
12	85	A	22	72	B
31	69	C ⁺	9	69	C ⁺
2	68	C ⁺	28	70	B
13	74	B	20	58	D ⁺
10	75	B ⁺	7	69	C ⁺
21	64	C	25	51	D
29	76	B ⁺	18	60	C
เฉลี่ย	71.25		เฉลี่ย	62.93	
คะแนนเฉลี่ยรวม			67.09		

3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ

การวิจัยนี้ใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent sample โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	p
กลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูง	16	71.25	6.329	4.398*	.001
กลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ	16	62.93	8.314		

*p < .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการ โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงและกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไป ในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย
รูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.26	0.47	มาก
ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนการสอน	4.18	0.37	มาก
รวม	4.22	0.40	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทั่วไปมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาสัมมนาปัญหาการจัดการโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) เช่นเดียวกัน

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ทำให้นักศึกษาทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งหมายความว่านักศึกษาสามารถผ่านวิชานี้โดยไม่ตกค้าง ซึ่งเป็นผลดีต่อการจัดการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด แม้ว่าจะมีผลการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกับกลุ่มนักศึกษาที่มีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองต่ำมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โดยแนวคิดของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สิ่งที่เป็นตัวกำหนดศักยภาพของการเรียนรู้คือ ความสามารถและความ

ตั้งใจของบุคคล นั่นคือนักศึกษามีทางเลือกเกี่ยวกับทิศทางที่ต้องการไป แต่สิ่งที่จะต้องมีความคู่กันไปด้วยคือ ความรับผิดชอบ และการยอมรับต่อสิ่งที่ตามมาจากความคิดและการกระทำของตนเอง นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบนี้จะประสบความสำเร็จได้ มักจะมีลักษณะที่มีอัธมโนทัศน์ทางบวก มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ มีประสบการณ์และสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง โดยการเรียนรู้นี้จะเน้นที่ลักษณะของผู้เรียน (ปัจเจกภายใน) ที่จะช่วยสร้างให้ผู้เรียนยอมรับความรับผิดชอบต่อความคิดและกระทำของตนเอง และจะให้ความสำคัญกับปัจเจกภายนอกที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบต่อการเรียนได้ ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกนี้จะสามารถเห็นได้จากความต่อเนื่องในการเรียนรู้และสถานการณ์การเรียนที่เหมาะสม เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาในการเรียนรู้ตามผลการวิจัยที่ปรากฏ

อย่างไรก็ตามการวิจัยนี้เป็นการดำเนินการเฉพาะวิชาที่มีลักษณะของวิชาที่เหมาะสมในการเรียนรู้โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง อาจไม่ครอบคลุมถึงวิชาที่มีลักษณะแตกต่างไป ดังนั้นเพื่อให้ผลการวิจัยได้รับการยอมรับมากขึ้น จึงควรให้มีการวิจัยในประเด็นอื่นๆ เช่น การบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบการแก้ปัญหาเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของนักศึกษาด้านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต่อไป

5. เอกสารอ้างอิง

- [1] สาโรจน์ ไสกริรักษ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองในวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2550.
- [2] Knowles, M.S. Self-directed Learning: A Guide for Learners and Teacher. Chicago: Association Press Follett. 1975.
- [3] พิสนุ ฟองศรี. วิจัยชั้นเรียน :หลักการและเทคนิคปฏิบัติ. 9. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์. 2554.
- [4] สรรรัชต์ ห่อไพศาล. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนผ่านเว็บวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพันธศาสตร์คุณภูมิบัณฑิต (อุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.
- [5] Guglielmino, L.M. Development of The Self-directed Learning Readiness Scale. Doctoral Dissertation. University of Georgia. Dissertation Abstracts International. 1977.